

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 7Em/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123238359
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2024:5123238359.5

Uznesenie

Okresný súd Námestovo vo veci oprávneného (otca): A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. C., E. F., prechodne bytom G. XXXX/XX, H., proti povinnej (matke): A. A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. I. XXX/XX, J. C. - C., zastúpená splnomocneným zástupcom: JUDr. Michaela Pagáčiková, advokátka so sídlom Radlinského 47, Dolný Kubín, IČO: 42 221 200, v konaní o nariadenie výkonu rozhodnutia: rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 9P/40/2023 zo dňa 07.08.2023, ktorým bola schválená rodičovská dohoda o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu: K. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ako matka, takto

rozhodol:

I/ Súd konanie z a s t a v u j e .

II/ Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Otec (oprávnený) podal dňa 01.12.2023 na Okresný súd Žilina návrh na výkon súdneho rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 9P/40/2023 zo dňa 07.08.2023, ktorým bola schválená rodičovská dohoda o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu K. B..

2. V zmysle schválenej rodičovskej dohody bola maloletá K. B. zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždňových intervaloch od 01.09.2023, pričom bola upravená i osobitná úprava starostlivosti o maloletú počas vianočných sviatkov. Ďalej sa rodičia dohodli, že otec si prevezme maloleté dieťa v mieste bydliska matky a matka si prevezme maloleté dieťa v mieste bydliska otca, bez prítomnosti iných osôb. Osobitná úprava starostlivosti o maloleté dieťa má prednosť pred všeobecnou úpravou starostlivosti rodičov o maloleté dieťa. Každý z rodičov bude maloleté dieťa zastupovať v bežných veciach a spravovať jeho majetok. Trvalým bydliskom maloletého dieťaťa je trvalé bydlisko matky. Poberateľom prídavku na maloleté dieťa bude matka. Daňový bonus si bude uplatňovať otec. Počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloleté dieťa sa výživné rodičov pre maloleté dieťa neurčuje. Rodičia sú povinní vzájomne sa informovať o všetkých podstatných veciach, týkajúcich sa maloletého dieťaťa bez zbytočného odkladu, a to najmä o jeho zdravotnom stave, pobyte mimo miesta bydliska, dlhšom ako jeden deň (najmä kde sa nachádza, odkedy a dokedy sa bude nachádzať mimo miesta bydliska, s kým bude maloleté dieťa).

3. Okresný súd Žilina uznesením č.k. 9Em/4/2023 zo dňa 11.01.2024 rozhodol, že prenáša miestnu príslušnosť na Okresný súd Námestovo, ktorému bude po právoplatnosti tohto uznesenia postúpený spisový materiál vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.01.2024.

4. Dňa 15.02.2024 (č.l. 47 spisu) otec (oprávnený) maloletej súdu doručil podanie v ktorom uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že matka maloletého dieťaťa povinnosti vyplývajúce jej z predmetného rozhodnutia, konkrétne povinnosti jej uložené výrokom I. a výrokom III. neplnila, pričom otec maloletého dieťaťa na výkone týchto povinností trval, považoval za nevyhnutné podať Návrh na výkon rozhodnutia.

Následne, za pomoci kolízneho opatrovníka, matka maloletého dieťaťa pokračovala v plnení povinností jej vyplývajúcich z predmetnej dohody, avšak otec splnením týchto povinností prestal a to v záujme zachovania pokoja u maloletého dieťaťa, nakoľko bolo evidentné, že mu striedanie nerobí dobre, je zmätené a nespokojné. Neprestajne sa opakoval ten istý scenár, kedy v čase odovzdania maloletého dieťaťa matke toto neutíšiteľne plakalo a jednoducho odísť nechcelo. S uvedeným sa otec maloletého dieťaťa zdôveril aj kolíznej opatrovníčke, kedy jej súčasne oznámil, že je nad jeho sily vidieť, ako jeho dieťa týždeň čo týždeň trpí. Kolízna opatrovníčka oznámila otcovi, že matka maloletého dieťaťa začala podnikať kroky na zamedzenie vystavovania maloletého dieťaťa stresovým situáciám, nakoľko podľa tvrdené matky maloleté dieťa pri odchode od nej plače, že nechce ísť k otcovi. Matka maloletého dieťaťa nebola ochotná pri striedaní, resp. pri odovzdávaní maloletého dieťaťa, rešpektovať jeho potreby a neraz nútila otca, aby dieťa nasilu zobudil, okamžite obliekol a odovzdal a to i napriek jeho prosbám, aby si zašla na tú jednu hodinu na kávu, alebo nákup, kým sa maloleté dieťa zobudí. Dokonca v čase, kedy bolo maloleté dieťa u otca a muselo byť hospitalizované z dôvodu zanedbania jeho zdravotnej starostlivosti matkou, neprejavila o dieťa záujem až do času jeho prevzatia. Matka maloletého dieťaťa spravidla toto otcovi odovzdávala v hroznom stave, na čo otec musel len prihliadať. Matka maloletého dieťaťa sa iba smiala, že otec je prehnane starostlivý a podobne. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj s poukazom na najlepší záujem dieťaťa, otec maloletého dieťaťa konajúcemu súdu oznamuje, že s pokračovaním výkonu rozhodnutia nesúhlasí, na svojom návrhu netrvá a tento berie v celom rozsahu späť, pričom súčasne podáva Návrh na úpravu rodičovských práv a povinností v nižšie uvedenom znení.

5. Dňa 29.04.2024 (č.l. 87 spisu) matka maloletej súdu prostredníctvom splnomocneného zástupcu doručila podanie v ktorom uviedla, že súhlasí so späťvzatím návrhu otca na výkon rozhodnutia, keďže samotný návrh sa javí ako nedôvodný, je to práve otec ktorý rozhodnutie súdu svojvoľne prestal rešpektovať. S ohľadom na fakt, že návrh ktorým sa otec celkom domáhal výkonu rozhodnutia, hoci to bol práve on ktorý rozhodnutie súdu celkom zjavne nerešpektuje, je zjavne bezdôvodný, s poukazom na ust. §391 navrhuje, aby súd zaviazal otca nahradiť matke trovy súdneho konania a trovy právneho zastúpenia.

6. Dňa 02.05.2024 (č.l. 92 spisu) Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín doručil podanie v ktorom uviedol, že súhlasí so späťvzatím návrhu otca na výkon právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Žilina zo dňa 07.08.2023, č.k. 9P/40/2023.

7. Podľa § 29 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

8. Podľa § 29 ods. 2 CMP Súd konanie nezastaví, ak sa mohlo začať aj bez návrhu a je potrebné v konaní pokračovať.

9. Podľa § 29 CMP Súd konanie nezastaví, ak niektorý z účastníkov so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí.

10. Vzhľadom na skutočnosť, že otec (oprávnený) maloletej zobral svoj návrh na výkon rozhodnutia rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 9P/40/2023 zo dňa 07.08.2023, v celom rozsahu späť, súd s poukazom na vyššie citované ustanovenia § 29 CMP rozhodol o zastavení konania.

11. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

13. Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

14. Čo sa týka náhrady trov konania, matka dieťaťa navrhla, aby jej súd priznal náhradu trov konania z dôvodu, že návrh na výkon rozhodnutia bol od počiatku zjavne nedôvodný, pretože to je práve otec mal. dieťaťa, ktorý nerešpektuje súdne rozhodnutie. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že ju nepriznal žiadnemu z účastníkov. Súd nezistil výnimočné okolnosti, pre ktoré by považoval za spravodlivé priznať náhradu trov konania matke dieťaťa. Pokiaľ

táto tvrdila, že otec dieťaťa si musel byť vedomý, že jeho návrh je nedôvodný, súd to nepovažuje za taký dôvod, pre ktorý by bolo potrebné využiť ust. § 55 Civilného mimosporového poriadku a priznať jej náhradu trov konania. Súd zdôrazňuje, že náhrada trov konania sa v mimosporových konaniach nepriznáva podľa zásady úspechu v spore, ako je tomu v sporových konaniach. Náhrada trov konania plní v civilnom procese dve základné funkcie, a to funkciu preventívnu a funkciu sankčnú. Sankčná funkcia má eliminovať možnosti zneužívania súdneho systému v prípade, že by konanie existovalo bez nutnosti znášať náklady, ktoré sú s konaním spojené. Sankčná funkcia je obrazom štandardného sporového konania, ktorý slúži na ochranu súkromnoprávných záujmov. Sankciu nesie spravidla ten, kto spôsobil, že je nevyhnutné brániť v konaní na súde svoje individuálne práva. Uvedené zásady nie je možné uplatňovať v konaní podľa Civilného mimosporového poriadku, a to vzhľadom na okruh vecí, ktoré sú prejednávané v režime tohto zákona, ako aj z dôvodu prítomnosti verejného záujmu. V mimosporových konaniach preto platí, že každý z účastníkov si platí trovy konania sám (§ 49 CMP) a žiaden z nich nemá ani nárok na ich náhradu od iného účastníka (§ 52 C.MP). Toto všeobecné pravidlo formulované ako generálna klauzula je prelomené v dvoch prípadoch a to jednak v zmysle § 53 CMP náhradu trov konania možno priznať v prípade, že to ustanovuje zákon a jednak v zmysle § 55 CMP náhradu trov konania možno priznať vo všetkých konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Tu sa žiada zdôrazniť, že postup súdu v zmysle § 55 CMP predstavuje výnimku zo všeobecného pravidla zakotveného v ustanovení § 52 CMP a preto jeho aplikácia musí byť náležite odôvodnená. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že zákon jednoznačne ustanovuje, že úspech a neúspech v konaní je dôvodom na priznanie trov v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov a to tiež len vtedy, ak je to možné spravodlivo požadovať. Samotná skutočnosť, že určitý účastník mal v konaní (ne)úspech – čo v podstate tvrdí matka dieťaťa, že návrh na výkon rozhodnutia nebol dôvodný – nie je dôvodom pre priznanie náhrady trov konania. Keďže súd nezistil žiadnu okolnosť, pre ktorú by bolo spravodlivé priznať matke dieťaťa náhradu trov konania, rozhodol tak, že náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Námestovo písomne v troch vyhotoveniach (§ 357 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP) Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).